

Presă și informare

Curtea de Justiție a Comunităților Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 101/09

Luxemburg, 17 noiembrie 2009

Hotărârea în cauza C-169/08

Presidente del Consiglio dei Ministri/Regione Sardegna

Taxa regională sardă pe esca la turistică a avioanelor și a ambarcațiunilor, impusă contribuabililor domiciliați din punct de vedere fiscal în afara regiunii, încalcă dreptul comunitar

Această taxă este contrară principiului liberei prestări a serviciilor și constituie un ajutor de stat

Printr-o lege fiscală a regiunii Sardinia¹, a fost introdusă, începând cu anul 2006, o taxă regională pe esca la turistică a avioanelor destinate transportului privat de persoane, precum și a ambarcațiunilor de agrement cu o lungime mai mare de 14 metri. Taxa este datorată de persoanele fizice sau juridice care au domiciliul fiscal în afara teritoriului regional.

În cadrul a două acțiuni introduse de Președintele Consiliului de Miniștri împotriva acestei legi, Curtea Constituțională italiană, suspectând o încălcare a normelor comunitare privitoare la libera prestare a serviciilor și la libera concurență, a adresat Curții de Justiție prima sa trimitere preliminară.

Încălcarea principiilor liberei prestări a serviciilor

În ceea ce privește ambarcațiunile, taxa se aplică întreprinderilor care efectuează transporturi *în schimbul* unei remunerații sau *fără* remunerație. În schimb, în ceea ce privește avioanele, taxa este datorată numai de către întreprinderile care efectuează transporturi aeriene *fără* remunerație, dar pentru motive legate de activitatea lor comercială.

După cum precizează Curtea, chiar dacă taxa aplicabilă avioanelor nu privește prestațiile de transport, aceasta nu implică faptul că taxa respectivă nu are nicio legătură cu libera prestare a serviciilor. Astfel, deși, în principiu, noțiunea „servicii” se aplică numai celor care sunt furnizate în schimbul unei remunerații, ea include de asemenea libertatea destinatarilor serviciilor de a se deplasa în statul membru în care se află prestatorul pentru a beneficia acolo de o pluralitate de servicii (precum cele furnizate în aerodromuri și porturi). În acest sens, esca la, fapt generator al taxei, constituie, așadar, o condiție necesară pentru obținerea altor servicii decât cel furnizat fără remunerație.

Astfel, serviciile asupra cărora taxa regională de esca la are o incidență pot avea un **caracter transfrontalier** întrucât această taxă afectează serviciile oferite de întreprinderi stabilite în Sardinia unor resortisanți sau unor întreprinderi dintr-un alt stat membru și serviciile oferite de întreprinderi stabilite într-un alt stat membru decât Italia care exploatează ambarcațiuni de agrement în Sardinia.

Consecința aplicării acestei reglementări fiscale este că, pentru toate persoanele supuse la plata taxei care au domiciliul fiscal în afara regiunii și pentru cele stabilite în alte state membre, serviciile în cauză devin mai oneroase decât cele furnizate pentru exploatatorii stabiliți în regiune. Costul suplimentar pentru operațiunile de esca la aflat în sarcina operatorilor care au domiciliul fiscal în afara regiunii și sunt stabiliți în alte state membre creează un **avantaj** pentru întreprinderile stabilite în Sardinia.

¹ Legea nr. 4 din 11 mai 2006.

Curtea consideră că diferența de tratament între rezidenți și nerezidenți constituie o restricție privind libera circulație întrucât nu există **nicio diferență obiectivă de situație**, care să poată justifica diferența de tratament **dintre diversele categorii de contribuabili**.

Împrejurarea că persoanele obligate la plata taxei în Sardinia contribuie, prin intermediul impozitelor pe venit, la acțiunea regiunii, chiar și în situația în care aceasta ar privi protecția mediului, este lipsită de relevanță întrucât taxa pe escală nu are aceeași natură și nu urmărește aceleași obiective precum celelalte impozite plătite de contribuabilii sarzi, care sunt destinate să finanțeze ansamblul acțiunilor regionale. Prin urmare, protecția mediului nu poate să fie invocată pentru a justifica tratamentul diferențiat al exploatatorilor care au domiciliul fiscal în afara teritoriului regional, singurii obligați la plata taxei. Avioanele private și ambarcațiunile constituie cu siguranță o sursă de poluare, dar aceasta se produce independent de proveniența și de domiciliul fiscal al exploatatorilor. Avioanele și ambarcațiunile atât ale rezidenților, cât și ale nerezidenților contribuie în același mod la degradarea mediului.

Pe de altă parte, taxa regională de escală nu urmărește aceleași obiective precum impozitele plătite de contribuabilii care au reședința în Sardinia, care urmăresc alimentarea în general a bugetul public al regiunii. Nesupunerea rezidenților la plata acestei taxe nu poate, prin urmare, să fie considerată o compensare a celorlalte impozite la care sunt supuși aceștia și nu poate să fie justificată prin motive întemeiate pe coerența sistemului fiscal al aceleiași regiuni.

Încălcarea principiilor liberei concurențe

Curtea amintește că, pentru calificarea unei măsuri ca ajutor, fiecare dintre cele patru criterii cumulative trebuie să fie îndeplinit: trebuie să fie vorba despre o intervenție a statului sau *prin intermediul resurselor de stat*, susceptibilă să *afecteze schimburile comerciale dintre statele membre*, care acordă un *avantaj* beneficiarului și denaturează sau amenință să denatureze *concurența*.

Potrivit Curții, este cert că **taxa privește schimburile dintre state membre** (întrucât aceasta afectează servicii furnizate la escala avioanelor și a ambarcațiunilor și privește comerțul intracomunitar) și **că poate denatura concurența** (întrucât oferă un avantaj economic operatorilor stabiliți în Sardinia). În plus, legea fiscală regională care acordă anumitor întreprinderi nesupunerea la plata taxei constituie o **renunțare a regiunii la veniturile fiscale** pe care ar fi putut în mod normal să le perceapă. În sfârșit, taxa conferă un **avantaj fiscal cu caracter selectiv numai întreprinderilor stabilite pe teritoriul regional** în raport cu cele care nu au domiciliul fiscal pe acest teritoriu, având în vedere că aceste două categorii de întreprinderi sunt într-o situație juridică și de fapt comparabilă în momentul în care beneficiază de serviciile de escală în Sardinia.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului comunitar sau la validitatea unui act comunitar. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă identică.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106